

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 16.12.2015
Sayı: 535

975

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıda yazılı sorularımın Anayasa'nın 98 ve TBMM İçtüzüğü'nün 96. Maddesi gereğince Başbakan Sayın Ahmet DAVUTOĞLU tarafından yazılı olarak yanıtlanması konusunda gereğini arz ederim.

Saygılarımla.

Ali YİĞİT
İzmir Milletvekili

DİSK'e bağlı Genel – İş'in hazırladığı rapora göre ülkemizdeki çocuk nüfusunun yüzde 5.9'unu çocuk işçiler oluşturmaktadır. TÜİK'in istatistiklerine dayandırılan araştırma sonucu hem çalışıp hem okuyan çocuk işçi sayısı da yüzde 63.6 artmıştır. Rapora göre;

- Ev içinde karşılığı olmadan emeği sömürülen çocukların oranı yüzde 49,2!
- Yoksul fertlerin yüzde 44,3'ü çocuktur!
- Mevsimlik tarım işçisi çocukların sayısı artıyor!
- Hem çalışıp hem okuyan çocuk işçi sayısı yüzde 35!

Bu sonuçlar da göstermektedir ki, 2002'de çocuk işçiliğinin en kötü biçimlerinin on yıl içinde ortadan kaldırılmasına yönelik bir hedefe rağmen, ülkemiz bu hedefin gerçekleşmesinin çok uzağındadır. Çünkü sorun yapısal ve çözümler kalıcı olmamaktadır. Üstelik 1994 yılından 2006 yılına kadar çocuk işçi oranında kayda değer bir gerileme varken, 2006 yılında 830 bin olan çocuk işçi sayısı, 2012 yılında 893 bine yükselmiştir. Sorunun sadece şekli değişmekte, çocukların emeği hem ev içinde hem de ev dışında sömürüye maruz kalmaktadır.

Çocuk işçiliğinin nedenlerinin başında yoksulluk, göç ve eğitim olanaklarından mahrumiyet sıralanabilir. Ancak çocuk işçiliğinin temel nedenini yoksulluk oluşturur. Türkiye nüfusunun da yüzde 15'i yoksulluk sınırının altında bir yaşam sürmektedir (TÜİK, Gelir ve Yaşam Koşulları Anketi, 2014) Yine TÜİK verilerine göre, yoksul fertlerin yüzde 44,3'ünü çocuklar oluşturmaktadır. Bu bağlamda;

- 1- 2002 – 2015 yılları arasında kişi başına düşen milli gelir artış gösterirken yoksulluk ve çocuk işçilik oranlarında bir düşüş yaşanmamasının nedenleri nelerdir?
- 2- AKP hükümetleri tarafından çocuk işçiliğinin en kötü biçimlerinin on yıl içinde ortadan kaldırılmasına yönelik bir hedef konulmasına rağmen, sorunun çözümü noktasında neden bir ilerleme sağlanamamıştır? İlerleme sağlanamamasının nedeni yasal düzenlemelerden mi yoksa uygulamalardan mı kaynaklanmaktadır?
- 3- Ekonomisi gelişen, refah düzeyi artan bir toplumda çocukları çalışma yaşamına iten temel gerçekler nelerdir? 13 yıllık AKP hükümetleri döneminde hem okuyup hem çalışan çocuk işçi sayısı neden yüzde 63.6 oranında artmıştır?
- 4- Çocuk işçiliği konusunda hem işveren hem de aileler bazında caydırıcı düzeyde hangi adımlar atılmaktadır? Bu konuda yeterince denetim yapılmakta mıdır?
- 5- Çocuk işçiliğinin azaltılması ve ortadan kaldırılması amacıyla hükümetin yeni bir eylem planı var mıdır?